

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 17 december 2010 in zaak nr. 09/2422 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 december 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 december 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 januari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 januari 2012, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. G.M.H. Hoogvliet, advocaat te Den Haag, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. B.D. Lit, advocaat te Amsterdam, zijn verschenen.

2. Ambtshalve overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Bij besluit van 22 maart 2002 heeft de minister een eerdere aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Aan dat besluit heeft de minister, onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken over de veiligheidsdiensten in communistisch Afghanistan van 29 februari 2000 (hierna: het ambtsbericht), ten grondslag gelegd dat de vreemdeling, gezien zijn werkzaamheden als officier voor de Khadimat-e Atal'at-e Dowlati/Wazarat-e Amaniat-e Dowlati (hierna: de KhAD/WAD) persoonlijk betrokken is geweest bij misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van Genève van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

In het ambtsbericht wordt, op grond van de daarin beschreven roulatie- en bevorderingssystematiek voor (onder)officieren binnen de KhAD/WAD, geconcludeerd dat al die (onder)officieren werkzaam zijn geweest in de macabere afdelingen van de KhAD/WAD en persoonlijk betrokken zijn geweest bij het arresteren, ondervragen, martelen en soms executeren van verdachte personen.

2.2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als

ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.2.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2.3. Het besluit van 29 december 2008 is van gelijke strekking als dat van 22 maart 2002, zodat op het tegen laatstgenoemd besluit ingestelde beroep het in 2.2.1 en 2.2.2 weergegeven beoordelingskader van toepassing is.

2.3. De vreemdeling heeft aan zijn opvolgende aanvraag mede ten grondslag gelegd dat artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag ten onrechte aan hem is tegengeworpen gelet op:

1. een rapport van dr. A. Giustozzi van het 'Crisis States Research Centre' van 6 maart 2006;
2. een brief van dr. Barnett R. Rubin van het 'Center on International Cooperation' van 26 maart 2007;
3. een brief van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan van 24 april 2007;
4. een verklaring van het Consulaat-Generaal van Afghanistan van 31 mei 2007;
5. een brief van de voorzitter van het Afghaanse parlement van 5 augustus 2007;
6. een brief van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR) van 14 november 2007 over de toepassing van artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag;
7. artikel 12, tweede lid, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn);
8. de "Note on the Structure and Operation of the KhAD/WAD in Afghanistan 1978-1992" van de UNHCR van 13 mei 2008

(hierna: de UNHCR-Note);

9. een brief van de UNHCR van 9 juli 2009 aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken, gelezen in samenhang met een brief van de minister van Buitenlandse Zaken van 2 oktober 2009 aan de Tweede Kamer der Staten Generaal (TK 2009-2010, 27 925 en 19 637, nr. 363) en een brief van de UNHCR van 17 november 2009 aan de minister van Buitenlandse Zaken (hierna tezamen: de brieven van 2009).

2.3.1. De rechtbank heeft terecht en op juiste gronden overwogen dat de in 2.3 vermelde verklaring van 31 mei 2007 en de daar vermelde brieven van 26 maart 2007, 24 april 2007 en 5 augustus 2007 geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in 2.2.2 zijn, die een hernieuwde rechterlijke toetsing van het besluit van 29 december 2008 rechtvaardigen.

Voorts zijn de UNHCR-Note, het in 2.3 vermelde rapport van 6 maart 2006 en de daar vermelde brief van 14 november 2007, hoewel deze dateren van na het besluit van 22 maart 2002, evenmin nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in 2.2.2, nu uit de uitspraken van de Afdeling van 24 september 2009 in zaak nr. 200901907/1/V1 en van 17 maart 2010 in zaak nr. 200906595/1/V1 (www.raadvanstate.nl), volgt dat op voorhand is uitgesloten dat deze stukken aan dat besluit kunnen afdoen.

2.3.2. Uit hetgeen de vreemdeling voorts heeft aangevoerd over artikel 12, tweede lid, van de richtlijn kan niet worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, omdat die bepaling en artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag met elkaar overeenkomen, gelet op hun tekst alsmede gelet op hetgeen het Hof van Justitie van de Europese Unie daarover heeft overwogen in de punten 77, 86 en 102 van zijn arrest van 9 november 2010, C-57/09 en C-101/09, Duitsland tegen B. en D. (www.curia.europa.eu).

2.3.3. Over de brieven van 2009 heeft de vreemdeling betoogd dat deze een verdere concretisering vormen van de aan de UNHCR-Note ten grondslag gelegde bronnen en dat zij niet zijn vermeld in de in 2.3.1 vermelde uitspraak van de Afdeling van 24 september 2009.

In die uitspraak is over de UNHCR-Note overwogen dat, voor zover thans van belang, deze over de roulatie- en bevorderingssystematiek voor (onder)officieren binnen de KhAD/WAD andere informatie bevat dan het ambtsbericht, maar dat aan die informatie geen doorslaggevende betekenis toekomt, reeds omdat die, afgezien van een verwijzing naar rapporten van dr. A. Giustozzi, waaronder het in 2.3 vermelde rapport van 6 maart 2006, die onvoldoende aanleiding geeft om aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht te twijfelen, niet nader is gespecificeerd dan als afkomstig van goed geïnformeerde bronnen, zoals personen die destijds aan de KhAD/WAD waren verbonden, zodat niet inzichtelijk is in hoeverre deze bronnen kunnen worden gekwalificeerd als objectief, onafhankelijk en betrouwbaar.

Uit de uitspraak van de Afdeling van 30 november 2004 in zaak nr. 200404008/1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat het aan de vreemdeling is om feiten en omstandigheden te stellen die aannemelijk maken dat concrete

aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht. Uit voormelde uitspraak van de Afdeling van 24 september 2009 volgt dat eerst indien door de vreemdeling inzichtelijk is gemaakt in hoeverre de aan de UNHCR-Note ten grondslag gelegde bronnen, dan wel de door de UNHCR geraadpleegde aanvullende bronnen, kunnen worden gekwalificeerd als objectief, onafhankelijk en betrouwbaar, kan worden beoordeeld of bedoelde concrete aanknopingspunten bestaan.

2.3.3.1. In de brief van 9 juli 2009 is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"I refer to (...) [de UNHCR-Note]. (...) The other question concerned the possibilities for UNHCR (Kabul) to obtain additional information on the structure and practices of the KhAD/WAD. (...) As concerns the other question, both UNHCR Brussels and UNHCR Kabul have tried to identify and approach additional sources. The results of UNHCR Brussels' efforts, i.e. the names of four Russian experts on Afghanistan and the KhAD/WAD, were communicated to the Ministry in an email of 11 November 2008. Following consultations with UNHCR Kabul and Headquarters, I regret to inform you that despite UNHCR Kabul having approached additional sources who would in principle be in a position to comment on the structure and functioning of the KhAD/WAD, no further information adding to our existing knowledge was secured. [De UNHCR-Note] will hence remain UNHCR's position on the structure and functioning of the KhAD/WAD, including the issue of rotation."

In de brief van 2 oktober 2009 is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"Tijdens het overleg in Kaboel werd door UNHCR aangegeven dat [de UNHCR-Note] een bundeling is van jarenlange kennisaccumulatie (sinds 1990) bij UNHCR. Deze kennis is afkomstig van professionele contacten van UNHCR-medewerkers met (voormalige) KhAD/WAD-medewerkers gedurende de laatste jaren van het communistische bewind in Afghanistan en daarna, toen voormalige medewerkers van de KhAD/WAD functies bekleedden in de nieuwe regering van Afghanistan. Hierdoor ontstond een beeld van de organisatiestructuur van de KhAD/WAD. Daarnaast baseert UNHCR zich op een groot aantal formele «intake»-gesprekken met KhAD/WAD-(onder)officieren die door de jaren heen in meerdere landen asiel aanvroegen en wier aanvraag door de lokale UNHCR-vertegenwoordiging moest worden beoordeeld. Hiertoe kwamen geregeld verzoeken van UNHCR-kantoren wereldwijd aan UNHCR-Kaboel om achtergrondinformatie over KhAD/WAD. Ook deze onderzoeken naar achtergrondinformatie droegen bij aan de kennisaccumulatie. Tot slot zijn door UNHCR gesprekken gevoerd met experts inzake KhAD/WAD (voormalige KhAD/WAD-medewerkers – onder wie hooggeplaatste officieren –, wetenschappers en Russische adviseurs die de KhAD/WAD hadden helpen opzetten), op meerdere momenten sinds 1990. Uit het overleg bleek dat het hierbij om interviews ging die niet tot doel hadden het roulatiesysteem te bespreken."

In de brief van 17 november 2009 is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"One issue which the research behind [de UNHCR-Note] addressed in particular was the alleged existence of rotation and promotion policies within KhAD/WAD. In preparing [de UNHCR-Note], on this point as on others, UNHCR staff in Afghanistan and elsewhere consulted a variety of sources on the basis of targeted questions. In addition, [de UNHCR-Note] benefited from more general information on the KhAD/WAD, collected by our office in Kabul over the course of several years. Then, following the issuance of [de UNHCR-Note], as well as during discussions

with staff of your Ministry, additional efforts were made by our offices in Kabul and Brussels to verify in particular the existence of a rotation system within the KhAD/WAD. In spite of all these investigations, it was not possible to confirm the existence of a rotation policy."

2.3.3.2. De brieven van 2009 zijn, hoewel deze dateren van na het besluit van 22 maart 2002, op zichzelf genomen noch in samenhang met de UNHCR-Note nieuwe feiten of omstandigheden als bedoeld in 2.2.2, nu op voorhand is uitgesloten dat zij aan dat besluit kunnen afdoen. Immers, in voormelde brief van de UNHCR van 9 juli 2009 zijn geen aan de UNHCR-Note ten grondslag gelegde bronnen genoemd. Bovendien blijkt uit die brief niet dat de daarin vermelde aanvullende bronnen concrete informatie over de roulatie- en bevorderingssystematiek voor (onder)officieren binnen de KhAD/WAD hebben verschaft. Voorts zijn in de brieven van 2009 geen aan de UNHCR-Note ten grondslag gelegde bronnen of door de UNHCR geraadpleegde aanvullende bronnen gespecificeerd die dergelijke informatie wel hebben verschaft. Hieruit volgt dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat, samengevat weergegeven, in de UNHCR-Note en de toelichting daarop in de brief van 9 juli 2009 concrete aanknopingspunten zijn gelegen voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het ambtsbericht en in zoverre door de vreemdeling nieuwe feiten en veranderde omstandigheden zijn aangedragen die een hernieuwde rechterlijke toetsing van het besluit van 29 december 2008 rechtvaardigen.

2.4. Nu de vreemdeling geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangedragen met betrekking tot het aan hem tegenwerpen van artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag en zich evenmin een relevante wijziging van het recht ten aanzien van die bepaling voordoet, kan hetgeen hij overigens aan zijn opvolgende aanvraag ten grondslag heeft gelegd op voorhand niet aan het besluit van 29 december 2008 afdoen en is voor een hernieuwde rechterlijke toetsing van het besluit van 29 december 2008 geen plaats.

Voorts heeft de vreemdeling niet betoogd dat zich in dit geval bijzondere feiten en omstandigheden voordoen als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), zodat ook in zoverre voor rechterlijke toetsing van het besluit van 29 december 2008 geen plaats is.

2.5. Reeds hierom is het hoger beroep gegrond en dient de aangevallen uitspraak te worden vernietigd. Hetgeen in de grieven is aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank had behoren te doen, wordt het beroep tegen het besluit van 29 december 2008 ongegrond verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 17 december 2010 in zaak nr. 09/2422;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

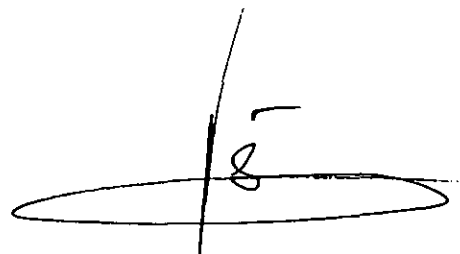
w.g. Beerse
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 april 2012

382-610.

Verzonden: 13 april 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

- 1.1 Eiser heeft op 16 juli 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 29 december 2008 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 23 januari 2009 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 25 maart 2010. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
- 1.4 Nadat het onderzoek ter zitting was gesloten, heeft de rechtbank bij brief van 19 augustus 2010 aan partijen medegedeeld het onderzoek te heropenen, in verband met het voornemen om in deze zaak prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie. Bij brief van 16 november 2010 heeft de rechtbank aan partijen medegedeeld het bij nader inzien niet zinvol te achten in de onderhavige zaak prejudiciële vragen te stellen. Bij schrijven van 19 november 2010 heeft eiser zijn reactie daarop kenbaar gemaakt en de rechtbank toestemming gegeven het onderzoek zonder nadere zitting te sluiten. Verweerder heeft die toestemming bij schrijven van 23 november 2010 verleend. Vervolgens is het onderzoek gesloten en uitspraak bepaald op heden.

2. Overwegingen

- 2.1 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Eiser is op of omstreeks 7 oktober 1999 Nederland ingereisd en heeft op die datum een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Deze aanvraag is door verweerder na inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De aanvraag is bij besluit van 22 maart 2002 afgewezen. Het hiertegen ingediende beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, van 2 december 2003 ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft in haar uitspraak van 19 mei 2004, in hoger beroep deze uitspraak bevestigd.
- 2.2 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn eerste aanvraag het volgende aangevoerd. Eiser is Tajik. Hij is lid geweest van de DVPA en was als kapitein in dienst van de KhAD/WAD, Directie 12. Eiser verrichte daar administratieve werkzaamheden, waaronder begrepen het registreren van aanwezigheid van het personeel. Het was zijn taak om de presentielijst van Directie 12 bij te houden. In december 1991 werd eiser overgeplaatst naar de afdeling 'politiek en cultuur', subafdeling 'muziek'. Eiser werkte daar tot augustus/september 1992. Zijn taak was, om met twee anderen, een concert of optreden te verzorgen, indien hij daartoe een opdracht kreeg. Eiser trad ongeveer vijf keer op. Als er geen optreden was, dan oefenden eiser en zijn collega's. Na de val van het communistisch regime heeft eiser geen optreden meer verzorgd. Eiser is door de Mujaheddin aangehouden. Hij werd ervan beschuldigd propaganda tegen de Mujaheddin te hebben gevoerd. Eiser is vrijgekomen door tussenkomst van een kennis van hem, die ook bij de Mujaheddin was. Eiser kreeg te horen dat hij zijn werk niet meer mocht doen. Vanaf augustus/september 1992 dreef eiser handel in gedroogde vruchten. Hij heeft dat werk tot 30 juli 1999 verricht. Op die datum vielen de Taliban het gebied waar eiser woonde binnen. Eiser werd vervolgd door de Taliban. Hij hoorde dat enkele mannen uit het dorp, die vroeger ook officier waren geweest, door de Taliban aangehouden waren. Eén van die mannen is vermoord. Eiser is daarop met zijn gezin via Kabul en Jalalabad het land uitgevlucht.
- 2.3 Bij besluit van 22 maart 2002 heeft verweerder de eerste aanvraag afgewezen, daarbij overwegend, voor zover hier van belang, dat aan de hand van de verklaringen van eiser vaststaat dat hij als officier werkzaam is geweest voor de KhAD/WAD en dat van deze organisatie bekend is dat het plegen van misdrijven tegen de menselijkheid, oorlogsmisdrijven en niet als politiek aan te merken ernstige misdrijven een hoofdbestanddeel van de activiteiten van deze organisatie vormen. Er bestond volgens verweerder derhalve aanleiding artikel 1F Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) op eiser toe te passen. Verweerder baseerde zich hierbij op informatie uit het ambtsbericht betreffende Afghanistan van de minister van Buitenlandse Zaken van 29 februari 2000 (verder: het ambtsbericht).
- 2.4 Eiser heeft ter onderbouwing van de onderhavige aanvraag het volgende aangevoerd. Eiser heeft zich niet schuldig gemaakt aan misdaden tegen de menselijkheid. Ter onderbouwing van deze stelling overlegt eiser een brief van 24 april 2007 van de Directie Consulaire Zaken van het ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan en een verklaring van het Consulaat-Generaal van Afghanistan te 's-Gravenhage van 31 mei 2007. Daarnaast heeft eiser een brief overgelegd van B.R. Rubin van 26 maart 2007 en een rapport van dr. A. Giustozzi van 6 maart 2006. Verder overlegt eiser een brief van M.Y. Qanooni, speaker of the House of Representatives van het Afghaanse

parlement van 5 augustus 2007, gericht aan de voorzitter van de Tweede Kamer en een brief van de UNHCR aan minister van Justitie E. Hirsch Ballin van 14 november 2007. Eiser verwacht bij terugkeer van de zijde van de Taliban en van de zijde van de Mujaheddin problemen te zullen ondervinden. Eiser vreest gevangen te zullen worden genomen of te zullen worden gedood.

- 2.5 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, op het volgende standpunt gesteld. In de eerdere procedure is, gelet op de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, van 2 december 2003 en de uitspraak van de Afdeling van 19 mei 2004, terecht het gestelde in artikel 1F Vluchtelingenverdrag aan eiser tegengeworpen. Verweerder mocht zich baseren op het ambtsbericht. Anders dan de UNHCR doet vermoeden, wordt artikel 1F Vluchtelingenverdrag alleen tegengeworpen aan personen die een bepaalde positie binnen de KhAD/WAD vervulden en niet aan iedereen die kan worden geassocieerd met die organisatie. De door eiser overgelegde verklaring van het Consulaat-Generaal van Afghanistan te 's-Gravenhage van 31 mei 2007 en de brief van de Directie Consulaire Zaken van het ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan van 24 april 2007 leiden niet tot een andere conclusie. Deze verklaringen zijn in algemene bewoordingen opgesteld en bevatten geen gedetailleerde informatie over de werkzaamheden van eiser. Uit de verklaringen blijkt ook niet dat er in Afghanistan op enig moment een onderzoek naar het verleden van eiser is verricht, of, indien er wel een onderzoek is verricht, op welke wijze dat is gedaan of hoe de Afghaanse autoriteiten tot de conclusie zijn gekomen dat eiser geen misdrijven tegen de menselijkheid heeft verricht.
- 2.6 Eiser heeft hiertegen, voor zover hier van belang, het volgende aangevoerd. Eiser verzoekt al hetgeen tot nu toe in de procedure naar voren is gebracht, als in beroep herhaald en ingelast te beschouwen. Eiser verwijst naar de brief van de UNHCR van 14 november 2007. Verweerder hanteert een categoriale afdoening van artikel 1F-zaken, waarbij de individuele bewijslast primair bij de vreemdeling ligt, terwijl dit volgens de UNHCR in eerste instantie bij de staat ligt. Eiser wordt ernstig bemoeilijkt in het leveren van bewijs door het feit dat een aantal belangrijke bronnen van het ambtsbericht niet openbaar is en derhalve voor eiser niet toetsbaar. Voor zover verweerder deze bronnen niet openbaar wil maken, verzoekt eiser dat de bronnen aan de rechtbank kenbaar worden gemaakt. Ten aanzien van eiser bestond het onderzoek van verweerder slechts uit het horen van eiser over zijn werkzaamheden voor de KhAD/WAD. Verklaringen die niet strookten met de berichtgeving in het ambtsbericht heeft verweerder voor onwaar gehouden, terwijl aan de overige verklaringen niet is getwijfeld. Het ambtsbericht is derhalve bepalend geweest voor de 1F-beschuldiging. Eiser verwijst verder naar de berichten van dr. A. Giustozzi en B.R. Rubin en de 'Note on the structure and operation of the KhAD/WAD in Afghanistan 1978 - 1992' van UNHCR van 13 mei 2008 (hierna: UNHCR-notitie), waar verweerder in het besluit niet op in is gegaan. Dit levert een motiveringsgebrek op. Daarnaast had verweerder nader onderzoek dienen te verrichten naar de verklaring van de Afghaanse consul met betrekking tot de onschuld van eiser.
- 2.7 In de gronden van 14 maart 2010 verzoekt eiser de rechtbank om aanhouding van de behandeling van de zaak, totdat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (thans: het Hof van Justitie van de Europese Unie en hierna aan te duiden met het Hof) heeft geantwoord op de prejudiciële vragen die zijn gesteld in

gevoegde zaken C-57/09 (PB C 129 van 6 juni 2009, blz. 3-3) en C-101/09 (PB C 129 van 6 juni 2009, blz. 7-7).

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.8 Uit het ne bis in idem beginsel vloeit voort dat indien na een eerder afwijzend besluit een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, op voorhand moet worden aangenomen dat laatstgenoemd besluit door de bestuursrechter niet mag worden getoetst als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dat geldt ook indien uit hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het EHRM van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.
- 2.9 De rechtbank beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.
- 2.10 De door eiser overgelegde brief van dr. B.R. Rubin van 26 maart 2007 kan naar het oordeel van de rechtbank niet als nieuw feit worden aangemerkt, nu de Afdeling in onder meer de uitspraak van 24 september 2009, geregistreerd onder nummer 200901907/1/V1, heeft uitgemaakt dat deze brief niet kan afdoen aan het eerdere besluit en daardoor niet als nieuw feit kan worden aangemerkt.
- 2.11 Ook de door eiser overgelegde verklaring van de Directie consulaire zaken van het ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan van 24 april 2007 en de verklaring van het Consulaat-Generaal van Afghanistan te 's-Gravenhage van 31 mei 2007 zijn geen nova in de hiervoor in 2.8 en 2.9 bedoelde zin. De verklaring van 24 april 2007 is door tussenkomst van de vader van eiser en op eisers verzoek afgegeven. Niet valt in te zien dat eiser een dergelijke verklaring niet tijdens zijn eerdere procedure had kunnen opvragen. De verklaring van 31 mei 2007 bevestigt de verklaring van 27 april 2007, waardoor hiervoor hetzelfde te gelden heeft.
- 2.12 Ten aanzien van de brief van de voorzitter van het Afghaanse parlement, de heer Qanooni, aan de voorzitter van de Tweede Kamer van 5 augustus 2007 verwijst de rechtbank naar de hiervoor aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 24 september 2009, waarin op dit punt is overwogen dat op voorhand is uitgesloten dat deze brief kan afdoen aan het eerdere besluit, nu de stellingen in deze brief niet nader zijn geconcretiseerd en onduidelijk is op welke bronnen deze zijn gebaseerd.

- 2.13 De door eiser overgelegde 'Note on the structure and operation of the KhAD/WAD in Afghanistan 1978 – 1992' van UNHCR van 13 mei 2008 (hierna: UNHCR-notitie), heeft eiser niet voor het eerdere besluit kunnen overleggen. Ten aanzien van deze notitie heeft de Afdeling in haar uitspraak van 24 september 2009 als volgt overwogen:
- "De door de vreemdeling overgelegde "Note on the Structure and Operation of the KhAD/WAD in Afghanistan 1978-1992" van de United Nations High Commissioner for Refugees van 13 mei 2008 (hierna: de UNHCR-Note), gelezen in samenhang met de daarmee nauw verbonden rapportages van dr. A. Giustozzi (hierna: Giustozzi) van 28 september 2003, 6 april 2005 en 6 maart 2006, zijn documenten ten aanzien van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Voorts is niet op voorhand uitgesloten dat de UNHCR-Note kan afdoen aan het besluit van 3 december 2002. Aldus heeft de rechtbank in zoverre terecht geoordeeld dat sprake is van nieuwe feiten als bedoeld in voormeld beoordelingskader."
- 2.14 De rechtbank is op gelijke gronden van oordeel dat de UNHCR-notitie ook in de onderhavige zaak een novum is in de hiervoor in 2.8 en 2.9 bedoelde zin. De rechtbank zal de onderhavige zaak op dit punt dan ook inhoudelijk beoordelen.
- 2.15 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling kan een ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 2.16 In de uitspraak van 30 november 2004, met nummer 200404008/1, heeft de Afdeling, na kennisname van de onderliggende stukken bij het ambtsbericht, geoordeeld dat de informatie in paragraaf 2.7 van het ambtsbericht door de onderliggende stukken ervan wordt gedragen en dat verweerder van de juistheid van het ambtsbericht heeft mogen uitgaan.
- 2.17 Gelet hierop ziet de rechtbank zich thans gesteld voor de vraag of de informatie uit de UNHCR-notitie kan worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht.
- 2.18 De rechtbank stelt bij de beantwoording van deze vraag allereerst vast dat de UNHCR-notitie afkomstig is van een gezaghebbende organisatie en, zoals ook door de Afdeling in genoemde uitspraak van 24 september 2009 vastgesteld, op essentiële onderdelen andere informatie bevat dan in het ambtsbericht is vermeld.
- 2.19 Verweerder stelt zich echter op het standpunt dat de notitie geen concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht biedt en verwijst daartoe naar de uitspraak van de Afdeling van 24 september 2009 waarin de Afdeling, voor zover hier van belang, heeft overwogen:
- "De hiervoor weergegeven passages van de UNHCR-Note bevatten op relevante onderdelen andere informatie dan hetgeen in het ambtsbericht is vermeld. De rechtbank heeft echter ten onrechte overwogen dat de UNHCR-Note moet worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het ambtsbericht. Hierbij wordt het volgende in aanmerking genomen. In punt 1 van de UNHCR-Note is vermeld dat de

in de notitie vervatte informatie deels is gebaseerd op discussies met Giustozzi. De visie van Giustozzi op de KhAD/WAD, die, voor zover hier van belang, ertoe strekt dat niet kan worden bevestigd dat destijds alle (onder-)officiëren van die organisatie zich gedurende hun diensttijd schuldig hebben gemaakt aan schendingen van mensenrechten, was reeds bekend ten tijde van voormelde uitspraak van 30 november 2004. In rechtsoverweging 2.1.5 van die uitspraak heeft de Afdeling overwogen dat de door Giustozzi uitgebrachte rapporten, waaronder dat van 28 september 2003, onvoldoende aanleiding geven om aan de informatie in het ambtsbericht te twijfelen. Dat de UNHCR de door Giustozzi ingenomen standpunten in haar notitie heeft overgenomen, maakt dit niet anders. Dit geldt evenzeer voor de in de aangevallen uitspraak geciteerde stukken van Giustozzi van 6 april 2005 en 6 maart 2006, nu de daarin getrokken conclusies terughoudend zijn geformuleerd en verwijzingen naar de bronnen van de daaraan ten grondslag liggende feiten ontbreken. Voorts is de herkomst van de informatie in de UNHCR-Notie, afgezien van de verwijzing naar Giustozzi, voor het overige niet nader gespecificeerd dan als afkomstig van goed geïnformeerde bronnen, zoals personen die destijds waren verbonden aan de KhAD/WAD. Hiermee is niet inzichtelijk in hoeverre deze bronnen kunnen worden gekwalificeerd als objectief, onafhankelijk en betrouwbaar. De informatie afkomstig van een gezaghebbende organisatie als de UNHCR dient in de regel met bijzondere aandacht in de beschouwingen te worden betrokken, maar nu geen inzicht is geboden in de bronnen die aan de in de genoemde notitie vervatte informatie ten grondslag zijn gelegd, komt reeds hierom aan die informatie geen doorslaggevende betekenis toe."

- 2.20 Eiser heeft geen gronden aangevoerd met betrekking tot de betekenis die aan de UNHCR-notitie kan worden toegekend, voor zover de notitie is gebaseerd op informatie van Giustozzi. Voor zover de UNHCR-notitie is gebaseerd op informatie van Giustozzi, is de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 24 september 2009, dan ook van oordeel dat geen sprake is van een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht.
- 2.21 Voor het gedeelte van de UNHCR-notitie dat niet is gebaseerd op informatie van Giustozzi geldt het volgende. De Afdeling heeft, zoals hiervoor is geciteerd, geconstateerd dat de herkomst van de informatie in de UNHCR-notitie, afgezien van de verwijzing naar Giustozzi, voor het overige niet nader gespecificeerd is en dat er geen inzicht is geboden in de bronnen die aan de informatie ten grondslag zijn gelegd, zodat daaraan geen doorslaggevende betekenis toekomt. Eiser heeft ter zitting evenwel verwezen naar de brief van 9 juli 2009 van G. Westerveen, deputy regional representative van UNHCR in de regio waar onder meer Nederland onder ressorteert. In deze brief is, voor zover hier van belang, opgenomen dat "the names of four Russian experts on Afghanistan and the KhAD/WAD were communicated to the Ministry in an email of 11 November 2008." Daarnaast heeft eiser gewezen op de Kamerbrief van de minister van Buitenlandse Zaken van 2 oktober 2009. Eiser wijst er op dat uit deze brief blijkt dat de Russische adviseurs hebben geholpen de KhAD/WAD op te zetten.
- 2.22 Nu eiser er voorts terecht op wijst dat de brief van 9 juli 2009 niet aan de orde is gesteld in de procedure waarop de uitspraak van de Afdeling van 24 september 2009 betrekking had, en dat de brief van 2 oktober 2009 van na de Afdelingsuitspraak is, kan verweerder, noch de rechtbank, op dit punt volstaan met een verwijzing naar de Afdelingsuitspraak van 24 september 2009 en is een verdere beoordeling op zijn plaats.
- 2.23 In reactie op de hiervoor genoemde stukken heeft verweerder ter zitting aangegeven in de door eiser aangehaalde informatie geen aanleiding te zien om tot een ander standpunt te komen, hierbij verwijzend naar de Kamerbrief van de minister van

Buitenlandse Zaken van 2 oktober 2009 met bijlagen, de Kamerbrief van verweerder van 7 oktober 2009 en de Kamerbrief van de minister van Buitenlandse Zaken van 7 januari 2010 met als bijlage de brief van de UNHCR aan de minister van Buitenlandse Zaken van 17 november 2009.

2.24 In de Kamerbrief van 2 oktober 2009 is, voor zover hier van belang, het volgende opgenomen:

"De kennis van UNHCR inzake de organisatiestructuur van KhAD/WAD groeide organisch en over een lange periode. UNHCR gaf aan dat geen van haar bronnen informatie had verstrekt die zou kunnen duiden op een roulatiesysteem en dat haar bronnen elkaar op dit punt niet tegenspraken. Tegelijkertijd stelde UNHCR desgevraagd niet gericht te hebben onderzocht of er sprake was van een roulatiesysteem, maar dat zij een roulatiesysteem eenvoudigweg niet was tegengekomen in haar contacten met KhAD/WAD. De notitie is daarmee eerder een bundeling van beschikbare informatie gebleken dan het resultaat van gericht onderzoek.

In de loop der jaren heeft UNHCR – in het kader van het Nederlandse hervestigingsbeleid – aan Nederland hervestigingsoverdrachten gedaan van door UNHCR als vluchteling erkende medewerkers van KhAD/WAD, ook na het verschijnen van het ambtsbericht. Daar UNHCR zich bij de totstandkoming van de notitie in belangrijke mate baseert op de interviews met Afghaanse asielzoekers, zijn ook de KhAD/WAD hervestigingsvoordrachten van na 1999 bestudeerd die zich nog in het archief van het ministerie van Buitenlandse Zaken bevinden. Daarbij is opgevallen dat UNHCR in de verslagen van gehoor in de Resettlement Registration Forms (RFF) nauwelijks of niet ingaat op de organisatiestructuur van de KhAD/WAD. Daarom zijn deze hervestigingsvoordrachten voorgelegd aan het ministerie van Justitie met het verzoek te komen tot een appreciatie van de kwaliteit van de verslagen van gehoor in de RFF. Daarbij is met name verzocht aandacht te besteden aan de kwaliteit van de interviewtechniek en de onderbouwing van het besluit een status te verlenen c.q. artikel 1F niet tegen te werpen. De reactie van het ministerie van Justitie komt er op neer, dat er belangrijke verschillen blijken te bestaan tussen de interviewtechnieken en daarmee de waarheidsvinding door UNHCR en het ministerie van Justitie.

Volgens openbare en gedocumenteerde bronnen werd bij de KhAD/WAD op grote en systematische schaal gemarteld en vermoord. Naar schatting hebben 50.000 Afghanen het leven verloren in de cellen van een van de Afghaanse veiligheidsdiensten tijdens het communistische bewind. UNHCR heeft in het overleg aangegeven sinds 2000 wereldwijd bij vijf Afghaanse asielverzoeken betrokkenheid bij misdaden tegen de menselijkheid te hebben tegengeworpen. Betrokkenen zijn om deze reden door UNHCR niet als vluchteling erkend. Dit aantal uitsluitingen op grond van artikel 1F lijkt relatief laag.

Gelijktijdig met het overleg met UNHCR is vertrouwelijk onderzoek naar reeds bestaande aanvullende bronnen gedaan met betrekking tot de organisatiestructuur van de KhAD/WAD. Daarbij is geen aanvullende concrete informatie over het roulatiesysteem aan het licht gekomen.

Alles overwegend laten het overleg met UNHCR, de bestudering van door UNHCR aan Nederland voorgelegde verzoeken om hervestiging van door UNHCR als vluchteling erkende KhAD/WAD-medewerkers en het aanvullend bronnenonderzoek twijfel bestaan over de inhoud van de notitie van mei 2008. Tegenover het in stellige bewoordingen geformuleerde, maar op bronnen gebaseerde ambtsbericht uit 2000, heeft UNHCR een notitie uitgebracht, die -acht jaar later- op cruciale punten geen concrete onderbouwing geeft.

Ik ben mij er van bewust dat het ambtsbericht tot maatschappelijke discussie heeft geleid. In die context plaats ik ook de bijdrage van UNHCR aan dit debat in de vorm van de notitie van 2008 en de brief van UNHCR van 9 juli 2009. Echter, betrouwbare aanvullende informatie over het roulatiesysteem binnen KhAD/WAD is door UNHCR, noch door mij gevonden. De vraag is of dergelijke betrouwbare informatie anno 2009 nog verkregen kan worden. Vanuit het ministerie van Buitenlandse Zaken moet ik deze vraag negatief beantwoorden.

Gelet op bovenstaande kan ik niet anders dan de tekst van het ambtsbericht handhaven."

- 2.25 In de brief van 17 november 2009 heeft de UNHCR, in reactie op de Kamerbrief van 2 oktober 2009, voor zover hier van belang, het volgende aangegeven:

"It is ... of concern that there is a perception that UNHCR's 2008 Note was "more the result of collecting available information than of any targeted investigation". [...] One issue which the research behind the Note addressed in particular was the alleged existence of rotation and promotion policies within the KhAD/WAD. In preparing the Note, on this point as on others, UNHCR staff in Afghanistan and elsewhere consulted a variety of sources on the basis of targeted questions. In addition, the Note benefited from more general information on the KhAD/WAD, collected by our office in Kabul over the course of several years. Then, following the issuance of the Note, as well as during discussions with staff of your Ministry, additional efforts were made by our offices in Kabul and Brussels to verify in particular the existence of a rotation system within the KhAD/WAD. In spite of all these investigations, it was not possible to confirm the existence of a rotation policy.

Points were also raised about UNHCR "Resettlement Registration Forms" which became one basis for querying the Office's knowledge about the KhAD/WAD. It is important to clarify here that submissions for resettlement are preceded by a separate Refugee Status Determination (RSD) procedure, in which the asylum-seeker's eligibility for international protection under UNHCR's mandate is thoroughly assessed. It is during this RSD procedure that issues of exclusion from refugee status are examined and documented in the file of the person concerned. The complete file for this RSD examination is not normally included in the resettlement submission, although its forms the basis for, and, in summary terms is reflected in the Resettlement Registration Form that is submitted to the potential resettlement country. In other words, the Form itself should not be understood as containing in and of itself the totality of information available to and taken into account by UNHCR in finalising the resettlement submission.

In addition, neither the number of UNHCR exclusion decisions, nor the presence, absence or level of detail of an exclusion discussion in a resettlement submission, should be taken as indicative of the available knowledge within UNHCR concerning country-of-origin conditions. To note here is that the RSD process requires UNHCR to assess a person's risk of serious harm (in the form of persecution, violence or other kind of harm), as well as to consider his or her possible exclusion from refugee status under Article 1F of the 1951 Refugee Convention. As a result, it is possible that persons who would be excluded from refugee status in the Dutch asylum practice in fact do not pass the inclusion test of the UNHCR RSD procedure. [...]

UNHCR's May 2008 Note has been carefully documented and sourced. We were concerned to learn that your Government's impression was that the Note "lacks any concrete foundation on crucial points." The Office's sources have been accumulated over a period of years, in different locations both inside and outside Afghanistan. Reviewing them, we have not been able to confirm either through public or confidential sources the existence of a personnel rotation policy within the KhAD/WAD during the period 1971 – 1992."

- 2.26 De rechtbank is van oordeel dat eiser met de UNHCR-notitie, zoals toegelicht in de brief van 9 juli 2009 van de UNHCR, concrete aanknopingspunten heeft aangedragen voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht. Anders dan in de zaak, die in meergenoemde uitspraak van de Afdeling van 24 september 2009 voorlag, is in de onderhavige zaak gebleken dat door de UNHCR aan de minister van Buitenlandse Zaken meerdere bronnen genoemd zijn, die bij de totstandkoming van de UNHCR - notitie geraadpleegd zijn.
- 2.27 Hetgeen door verweerder in de onderhavige procedure naar voren is gebracht leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel. Hierbij is het volgende van belang.
- 2.28 De opmerking in de Kamerbrief van de minister van Buitenlandse Zaken van 7 januari 2010 dat het Nederlandse beleid waarbij aan (onder-)officieren van KhAD/WAD artikel 1F Vluchtelingenverdrag wordt tegengeworpen, internationaal onderwerp van

discussie is geworden en dat vanwege deze bekendheid rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat nieuw te raadplegen bronnen een reden en/of belang hebben bij een bepaalde voorstelling van zaken, volstaat niet om de (informatie van de) vier Russische experts op voorhand, dat wil zeggen zonder nader onderzoek, aan te merken als onbetrouwbaar, niet onafhankelijk en niet objectief.

- 2.29 De verwijzing van verweerder naar de opmerking van de minister van Buitenlandse Zaken, dat de UNHCR tijdens het overleg dat is gevoerd naar aanleiding van de UNHCR-notitie desgevraagd heeft aangegeven niet gericht te hebben onderzocht of er sprake was van een roulatiesysteem, maar dat zij een roulatiesysteem eenvoudigweg niet was tegengekomen in haar contacten met de KhAD/WAD, kan aan het vorenstaande evenmin afdoen.
- De rechtbank is van oordeel dat voor de beoordeling van de door UNHCR verstrekte informatie niet van belang is of het onderzoek specifiek gericht was op verificatie van het roulatiesysteem. Het doel van UNHCR was immers het verrichten van onderzoek naar KhAD/WAD en de organisatiestructuur daarvan. Indien het roulatiesysteem, zoals verweerder stelt, een wezenlijk deel uitmaakte van die organisatiestructuur, kan het onderzoek geacht worden tevens het roulatiesysteem te hebben omvat. Maar afgezien daarvan blijkt uit hetgeen in de UNHCR-notitie van 2 mei 2008 onder punt 2 van de Inleiding is vermeld en is toegelicht in de brief van de UNHCR van 17 november 2009, dat het onderzoek mede gericht was op het verkrijgen van informatie over het promotie- en roulatiebeleid.
- 2.30 Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat eiser concrete aanknopingspunten heeft aangedragen voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht.
- 2.31 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het beroep gegrond is.
- 2.32 Gelet op het voorgaande ziet de rechtbank in het onderhavige geval geen aanleiding de antwoorden van het Hof in de gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09 (eerder aangehaald) af te wachten, noch zelf aan het Hof vragen voor te leggen.
- 2.33 De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen met goede inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.
- 2.34 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiser heeft gemaakt. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

3. Beslissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met in achtneming van deze uitspraak;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt verweerder op € 644,- te betalen aan eiser.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, voorzitter, en mrs. J.I. de Vrcese - Rood en S.W.S. Kiliç, leden van de meervoudige kamer, en op 17 december 2010 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van drs. S.R.N. Parlevliet, griffier.

afschrift verzonden op: **17 DEC 2010**

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 JAN 2011	
ZAAKNR.	050650/1
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Hogerberoepschrift

inzake

**DE MINISTER VOOR IMMIGRATIE
EN ASIEL,**

(Schedeldoekshaven 200,
2511 EZ Den Haag)

appellant

gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,
advocaat te Den Haag
(Postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

verblijvende te

verweerder

gemachtigde: mr. B.D. Lit,
advocaat te Amsterdam
(W.G. Plein 220, 1054 SE Amsterdam)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de minister, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de meervoudige kamer van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, van 17 december 2010, op diezelfde datum door de rechtbank verzonden (Awb 09/2422).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 Zoals blijkt uit de bestreden uitspraak heeft de rechtbank het beroep van verweerder van 23 januari 2009, gericht tegen de beschikking van 29 december 2008, gegrond verklaard, laatst genoemde beschikking vernietigd, de minister opgedragen een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van de uitspraak en een kostenveroordeling uitgesproken.
- 1.3 Bij besluit van 29 december 2008 is de (opvolgende) aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Daarbij is de tegenwerping van artikel 1 F van het Vluchtelingenverdrag in relatie tot het feit dat verweerder als (onder-) officier in dienst is geweest van de KhAD/WAD gehandhaafd.
- 1.4 De minister kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep.

2 Onderdelen van de uitspraak waarmee de minister zich niet kan verenigen

- 2.1 Blijkens rov. 2.14 is de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van uw Afdeling van 24 september 2009 (JV 2009, 416), van oordeel dat de UNHCR-notitie van 13 mei 2008 als een novum is aan te merken. Van dat standpunt uitgaande ziet de rechtbank zich blijkens rov. 2.17 gesteld voor de vraag of de informatie uit de UNHCR-notitie kan worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van 29 februari 2000 met betrekking tot "Veiligheidsdiensten in communistisch Afghanistan". Na in rov. 2.21 te hebben gerefereerd aan de brief van 9 juli 2009 van de heer Westerveen van UNHCR en na te hebben geciteerd uit de brief van de minister van Buitenlandse Zaken aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 2 oktober 2009 en de reactie daarop van de UNHCR bij brief van 17 november 2009, overweegt de rechtbank ten onrechte:

"De rechtbank is van oordeel dat eiser met de UNHCR-notitie, zoals toegelicht in de brief van 9 juli 2009 van de UNHCR, concrete aanknopingspunten heeft aangedragen voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht. Anders dan in de zaak, die in meer genoemde uitspraak van de Afdeling van 24 september 2009 voorlag, is in de onderhavige zaak gebleken dat door de UNHCR aan de minister van Buitenlandse Zaken meerder bronnen genoemd zijn, die bij de totstandkoming van de UNHCR-notitie geraadpleegd zijn."

2.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 2.27 dat hetgeen namens de minister naar voren is gebracht niet tot een ander oordeel leidt.

2.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 2.28:

"De opmerking in de Kamerbrief van de minister van Buitenlandse Zaken van 7 januari 2010 dat het Nederlandse beleid waarbij aan (onder-) officieren van KhAD/WAD artikel 1 F Vluchtelingenverdrag wordt tegengeworpen, internationaal onderwerp van discussie is geworden en dat vanwege deze bekendheid rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat nieuw te raadplegen bronnen een reden en/of belang hebben bij een bepaalde voorstelling van zaken, volstaat niet om de (informatie van de) vier Russische experts op voorhand, dat wil zeggen zonder nader onderzoek, aan te merken als onbetrouwbaar, niet onafhankelijk en niet objectief."

2.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 2.29:

"De verwijzing van verweerder naar de opmerking van de minister van Buitenlandse Zaken, dat de UNHCR tijdens het overleg dat is gevoerd naar aanleiding van de UNHCR-notitie desgevraagd heeft aangegeven niet gericht te hebben onderzocht of er sprake was van een roulatiesysteem, maar dat zij een roulatiesysteem eenvoudigweg niet was tegengekomen in haar contacten met de KhAD/WAD, kan aan het vorenstaande evenmin afdoen. De rechtbank is van oordeel dat voor de beoordeling van de door UNHCR verstrekte informatie niet van belang is of het onderzoek specifiek gericht was op verificatie van het roulatiesysteem. Het doel van UNHCR was immers het verrichten van onderzoek naar KhAD/WAD en de organisatiestructuur daarvan. Indien het roulatiesysteem, zoals verweerder stelt, een wezenlijk deel uitmaakte van die organisatiestructuur, kan het onderzoek geacht worden tevens het roulatiesysteem te hebben omvat. Maar afgezien daarvan blijkt uit hetgeen in de UNHCR-notitie van 2 mei 2008 onder punt 2 van de Inleiding is vermeld en is toegelicht in de brief van de UNHCR van 17 november 2009, dat het onderzoek mede gericht was op het verkrijgen van informatie over het promotie- en roulatiebeleid."

2.5 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 2.30:

"Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat eiser concrete aanknopingspunten heeft aangedragen voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht."

2.6 Gegrondbevinding van de bezwaren van de minister vitieert ook de rov's. 2.31, 2.33 en 2.34.

3 Aanvulling en toelichting

3.1 Nog afgezien van de vraag of het terecht is dat de rechtbank onder verwijzing naar uw uitspraak van 24 september 2009 tot de conclusie komt dat de UNHCR-notitie van 13 mei 2008 is te zien als een novum – uit uw uitspraak van 24 september 2009 is immers af te leiden dat uw Afdeling in die notitie geen concrete aanknopingspunten heeft gezien voor de conclusie dat getwijfeld moet worden aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht van 29 februari 2000 – heeft de rechtbank ten onrechte (mede) in de brief van 9 juli 2009 aanleiding gezien voor de conclusie dat verweerder concrete aanknopingspunten heeft aangedragen voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht. Evenzeer ten onrecht heeft de rechtbank beslist, dat anders dan in de zaak die heeft geleid tot uw uitspraak van 24 september 2009, de UNHCR diverse bronnen heeft genoemd die bij de totstandkoming van de UNHCR-notitie geraadpleegd zijn.

3.2 Allereerst geldt dat uit de brief van 9 juli 2009 niet blijkt dat de vier genoemde Russische experts als bron hebben gefungeerd voor de notitie van 13 mei 2008. De minister neemt tot uitgangspunt dat die notitie niet (mede) is gebaseerd op de genoemde Russische bronnen. De UNHCR heeft dat ook bevestigd. In dit verband is relevant dat de rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, recent een aantal vragen aan de UNHCR heeft voorgelegd, waaronder de vraag welke bronnen/personen in dat kader van de totstandkoming van de notitie van mei 2008 zijn benaderd. Deze vragen zijn in een notitie van de UNHCR van 4 oktober 2010 beantwoord.

De notitie waarbij deze vragen van de rechtbank zijn beantwoord is als **bijlage 2** aangehecht.

3.3 Op die vragen is namens de minister bij brief van 26 oktober 2010 gereageerd. Op de zitting van de meervoudige kamer, van de rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, is het standpunt van de minister omtrent de antwoorden van de UNHCR nader toegelicht.

Kopieën van eerder bedoelde brief, alsmede van de pleitnota die is gehanteerd voor de zitting van 25 november 2010, worden als **bijlagen 3 en 4** aangehecht. De minister verzoekt het in die stukken verwoorde standpunt ten aanzien van de beantwoording van de vragen van de UNHCR hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Dit standpunt strekt mede ter onderbouwing van de grieven in de onderhavige procedure.

3.4 In de beantwoording van de door de rechtbank gestelde vragen door de UNHCR is geen enkele aanwijzing te vinden voor de vaststelling dat de notitie van 13 mei 2008 gebaseerd zou zijn op informatie verkregen van de genoemde Russische experts. Integendeel, uit de beantwoording blijkt dat dat niet het geval is. In zoverre berust rov. 2.26 derhalve op een onjuiste feitelijke grondslag. De rechtbank gaat er immers kennelijk van uit dat de in de brief van 9 juli 2009 genoemde experts ook inderdaad als bron hebben gediend voor de notitie. Dat echter kan noch op basis van die brief, noch op basis van de beantwoording door de UNHCR van de door de rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, gestelde vragen worden aangenomen.

3.5 Het feit dat een medewerker van de UNHCR heeft gewezen op een viertal Russische experts is vanzelfsprekend geen grond voor de conclusie dat alsnog moet worden aangenomen dat sprake is van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht van 29 februari 2000. Niet valt in te zien waarom reeds het feit dat een viertal namen wordt genoemd aanleiding zou moeten zijn voor het aannemen van een verplichting van de minister van Buitenlandse Zaken tot het verrichten van nader onderzoek.

3.6 Van de minister van Buitenlandse Zaken is inmiddels vernomen dat twee van de vier door de UNHCR genoemde experts academici waren. Deze academici hebben UNHCR Moskou echter geïnformeerd dat zij niet beschikten over gedetailleerde informatie over de structuur en het functioneren van de KhAD/WAD c.q. het bestaan van een roulatiesysteem. De twee andere genoemde personen zijn een General Major en een voormalig diplomaat die in Afghanistan was gestationeerd. Deze personen zijn door het ministerie van Buitenlandse Zaken niet benaderd omdat zij niet als onafhankelijk konden worden aangemerkt.

Als **bijlage 5** is aangehecht een kopie van de brief van de minister van Buitenlandse Zaken van heden aan de Directie Procesvertegenwoordiging van de IND.

3.7 Het standpunt van de minister van Buitenlandse Zaken ten aanzien van bronnen die na het verschijnen van het ambtsbericht zijn geraadpleegd, is overigens, zoals ook in de hiervoor genoemde brief van 26 oktober 2010 onder verwijzing naar een tweetal brieven van de minister van Buitenlandse Zaken is verwoord, niet gewijzigd. Zeker personen die op enig moment betrokken zijn geweest bij het opzetten van de KhAD/WAD c.q. bij het functioneren daarvan kunnen er alle belang bij hebben om het gewelddadige c.q. moorddadige karakter van de KhAD/WAD te bagatelliseren en het bestaan van een roulatiesysteem te ontkennen. Het is derhalve nooit met zekerheid vast te stellen of van dergelijke personen eventueel te verkrijgen informatie voldoende betrouwbaar en objectief is. Dat dergelijke personen niet als onafhankelijke bron zijn aan te merken, is welhaast vanzelfsprekend.

3.8 Er is te minder reden aan te nemen dat de minister van Buitenlandse Zaken gehouden zou zijn nader onderzoek in te stellen bij genoemde experts, nu de UNHCR zich niet op informatie van die experts heeft gebaseerd. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte – anders dan uw Afdeling in de uitspraak van 24 september 2009 – thans wel concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht aanwezig geacht.

3.9 In het licht van het standpunt dat namens de minister in eerder bedoelde procedure bij de rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, is ingenomen, is er, ook nu na de beantwoording door de UNHCR van diverse door de rechtbank gestelde vragen (zie hiervoor onderdeel 3.2) in globale zin bekend is op welke bronnen de UNHCR zijn notitie van mei 2008 heeft gebaseerd, geen reden alsnog te concluderen dat sprake is van concrete aanwijzingen voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht van 29 februari 2000.

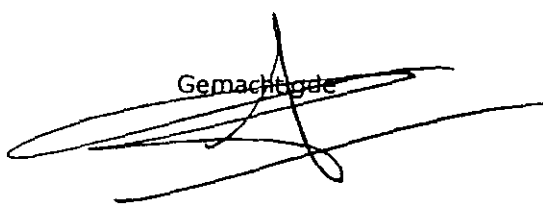
- 3.10 In het licht van het voorgaande is ook rov. 2.28 onjuist. Er was en is geen aanleiding voor de minister van Buitenlandse Zaken om nader onderzoek in te stellen bij de vier Russische experts.
- 3.11 Nu geen sprake is van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht van 29 februari 2000, doet hetgeen de rechtbank overweegt in rov. 2.29 er niet toe. In ieder geval rechtvaardigt die overweging niet de gegrondverklaring van het beroep.

4 Conclusie

- 4.1 Uit het voortgaande vloeit voort dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.
- 4.2 De minister concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het bij de rechtbank ingestelde beroep c.q. tot terugverwijzing naar de rechtbank.

Den Haag, 14 januari 2011

Gemachtigde

behandeld door	G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	Postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 03
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknr	51011051
referentie	IND- 9916.10.8059